

УДК 327. 439.

DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2024.55.38>

ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ТА ПРІОРИТЕТИ УГОРЩИНИ В УМОВАХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ТА БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ

Уляна Ільницька, Максим Щербак

*Національний університет «Львівська політехніка»,
Інститут гуманітарних та соціальних наук,
кафедра політології та міжнародних відносин
вул. С. Бандери, 12, 79013, м. Львів, Україна*

У статті досліджено особливості та трансформацію зовнішньополітичних стратегій та пріоритетів Угорщини в умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни. Проаналізовано особливості формування, специфіку та тенденції розвитку українсько-угорських відносин ХХІ століття. Досліджено фактори та чинники, що зумовили конфронтацію, дестабілізацію українсько-угорських відносин та детермінували опозиційність, агресивність зовнішньої політики Угорщини щодо України в умовах російсько-української війни (2014–2024 рр.).

Визначено активність і динамічність у реалізації східного вектору зовнішньої політики Угорщини та наголошено на проросійських інтересах держави. Доведено, що особливості позиціонування Угорщини, її зовнішньополітичні стратегії, проросійські позиції та пріоритети зумовлені та детерміновані значною фінансовою і енергетичною залежністю від Москви, раціональним прагненням зберегти стабільні відносини з російською федерацією, забезпеченням підтримки угорської нацменшини за кордоном, а також реалізацією ідеї відродження «Великої Угорщини».

У статті обґрунтовано, що позиція Угорщини щодо України в умовах повномасштабної війни є відверто опозиційною, агресивною. Визначено суперечність зовнішньополітичних стратегій та пріоритетів Угорщини європейським цінностям й демократичним принципам. Наголошено, що політика Будапешту в умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни дестабілізує європейську систему безпеки, суперечить безпековим й оборонним стратегіям Європейського Союзу, Північноатлантичного Альянсу та є загрозою стабільності і безпеки регіону.

Ключові слова: зовнішня політика Угорщини; зовнішньополітичні стратегії та пріоритети Угорщини; трансформація зовнішньополітичних стратегій та пріоритетів Угорщини; Українсько-угорські відносини; Європейські стратегії та ініціативи щодо підтримки України.

Актуальність дослідження. Політика Угорщини у Європейській системі безпеки, з моменту вступу держави в ЄС, відігравала ключову роль. Міжнародна суб'єктність Угорщини активно реалізовувалась через членство в Європейському Союзі, НАТО, у Вишеградській групі та інших міжнародних й регіональних об'єднаннях й інститутах. Однак, від початку російсько-української війни, з 2014 р., зовнішньополітичні стратегії та пріоритети Угорщини зазнали суттєвих трансформацій. Угорська зовнішня політика суперечить політиці безпеки ЄС та НАТО, Європейським цінностям, принципам та стандартам. В умовах безпекових викликів російсько-української війни суттєво змінився вектор зовнішньої політики держави і у вимірі українсько-угорських відносин. Угорщина демонструє проросійські позиції, активно реалізовує стратегії співпраці з рф. Проблема актуалізувалась з початку російсько-української війни та загострилась з прийняттям голокування Угорщини

в Раді ЄС з 1 липня 2024 року. Політика Будапешту є серйозним викликом для регіональної та світової систем безпеки, негативно впливає на реалізацію європейських ініціатив щодо підтримки України у повномасштабній війні. Зважаючи на вищезазначене, дослідження особливостей та векторів зовнішньої політики Угорщини, напрямів трансформації її зовнішньополітичних стратегій та пріоритетів є актуальним.

Мета та завдання: дослідити особливості зовнішньої політики Угорщини та вектори трансформації її зовнішньополітичних стратегій, інтересів, пріоритетів в умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни, а також проаналізувати специфіку та особливості українсько-угорських відносин, їх трансформацію та тенденції розвитку.

Джерельною базою дослідження є нормативно-правові документи щодо проблематики й теми статті, наукові розвідки вітчизняних та зарубіжних науковців, а також публікації мас-медіа. Зокрема, історія розвитку угорсько-українських відносин знайшла відображення у працях Герасимчука С., Максака Г., Віднянського С., Вегеша М., Кіш Є., Ковальова О. Специфіку зовнішньої політики Угорщини досліджували Давимука О., Горбач О., Турчин Я., Дуракчай Ф.А., Ейманіс Е. тощо.

Виклад основного матеріалу. Сучасна зовнішня політика Угорщини в умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни детермінується реалізацією східного та проросійського зовнішньополітичного вектору, прагненням підтримувати стабільність російсько-угорських відносин (особливо, в енергетичній сфері) й втіленням ідеї відновлення «Великої Угорщини». Зовнішньополітичні стратегії та інтереси держави суперечать європейським цінностям, демократичним принципам та стандартам ЄС. Така політика Угорщини, значною мірою, визначається фінансовою та енергетичною залежністю від РФ та стратегій Кремля.

Східний та проросійський вектор зовнішньої політики Угорщини почав формуватись ще з 2010 року (активна співпраця в енергетичній галузі з РФ; підтримка політики Кремля; формування вісі «Росія-Угорщина-Сербія-Туреччина»; взаємодія та спільні проекти з країнами «Тюркської ради», зокрема з Туреччиною; економічна співпраця Угорщини з Китаєм) [1, с. 98].

Проросійські позиції та інтереси Угорщини актуалізувались від початку російсько-української війни (2014–2024 рр.) та суттєво вплинули на дестабілізацію українсько-угорських відносин, зумовили їх загострення та конфронтацію у політиці двох держав. З 2014 року, а саме після анексії Криму та окупації Росією частини Донецької та Луганської областей, Угорщина на двосторонньому рівні та в рамках міжнародних форматів (ЄС, НАТО, ГА ООН, ОБСЄ) формально ще підтримувала відновлення територіальної цілісності України, запровадження санкцій ЄС проти Росії. Однак, незважаючи на це, на рівні політичних заяв вищого керівництва Угорщини лунали заяви щодо необхідності продовження активної співпраці з РФ, мінімізації санкційних збитків для угорської економіки та енергетики [2, с. 5].

Протистояння та загострення протиріч між Україною та Угорщиною актуалізувалось у 2017–2018 рр. через розбіжності інтересів та протиріччя в енергетичній галузі (спільні домовленості Угорщини та Росії про постачання й транзит газу в обхід України), а також – встановлення українським урядом заборони на в'їзд угорських політиків на територію України.

Дипломатичні відносини України та Угорщини зазнали гострої кризи та конфронтації від ухвалення у 2017 році Закону України «Про освіту», який уряд Угорщини розтлумачив як форму порушення прав угорської національної меншини в Україні (й, зокрема,

на Закарпатті). Після ухвалення закону Угорщина різко змінила зовнішньополітичну стратегію щодо України та заявила, що блокуватиме політичну співпрацю України з НАТО та ЄС на найвищому рівні [3, с. 353]. У 2018 році Петер Сіярто заявив, що Україна завдала Угорщині «три удари в спину», тому зняття євроінтеграційної та євроатлантичної «блокади» – неможливе. Як зазначив П. Сіярто, – «перший удар» – це «Закон про освіту» (2017); другий – визнання неконституційним Закону «Про засади державної мовної політики» («закону Ківалова-Колесніченка») у лютому 2018 року; і третій – проєкт №8297, що передбачає зміни до Закону про громадянство [4]. Загострення у відносинах Києва і Будапешта простежується й на сучасному етапі відносин двох держав.

Повномасштабна російсько-українська війна лише загострила протиріччя між Україною та Угорщиною. 24 лютого 2022 року угорський прем'єр-міністр Віктор Орбан засудив вторгнення РФ в Україну, однак зазначив, що Угорщина не буде залучена до війни, а отже, не надаватиме підтримки Україні й не підтримуватиме енергетичні санкції проти Росії. «Угорщина не повинна бути втягнута у цей військовий конфлікт, тому що для нас пріоритетом номер один є безпека угорського народу. Тому, ні про розміщення військовослужбовців, ні про відправку військової техніки в Україну не може бути й мови. Проте ми будемо надавати гуманітарну допомогу. Уряд, однак, не приймає пропозиції від лівих політичних сил, які ставлять під загрозу постачання енергії та газу в Угорщину», – пояснив Орбан [5]. Будапешт дійсно надав гуманітарну допомогу Україні й, окрім цього, відкрив кордон для біженців. Проте, незважаючи на це, Будапешт дистанціювався від підтримки Києва й станом на 9 грудня 2022 року не підтримав створення тренувальної місії ЄС для військових України, неодноразово виступав проти санкцій щодо Росії, заблокував проведення засідання Комісії Україна-НАТО тощо [6].

У відносинах Києва і Будапешта вже тривалий час гострою є проблема захисту прав угорської нацменшини у Закарпатті й, загалом, в Україні (хоча проблема є гіперболізованою і слугує виправданням для угорської сторони щодо її зовнішньополітичних стратегій). У новій Конституції Угорщини (2011 р.) зазначено, що Угорщина несе відповідальність за угорців, що проживають за межами країни. 13 березня 2014 року, під час виступу в Парламенті, В.Орбан зробив заяву щодо подвійного громадянства та автономії для угорців Закарпаття. У відповідь українська сторона стримано і впевнено заявила, що українці можуть мати тільки одне громадянство [3, с. 353].

У сучасній зовнішній політиці Угорщини простежується певний ревізіонізм, що негативно впливає на українсько-угорські відносини. Свідченням слугує приклад, коли у 2022 році прем'єр-міністр В. Орбан з'явився на товариський матч Угорщини і Греції з шарфом, на якому була вишита мапа «Великої Угорщини». Мапа репрезентує Королівство Угорщина у складі Австро-Угорської імперії, яке включало в себе сучасні території Румунії, Сербії, України, Словаччини, Австрії, Хорватії та Словенії. Проте, у 1920 році за умовами Тріанонського договору, держава втратила 60% своїх територій, що стало національною трагедією для угорців. Українські та європейські політики й громадсько-політичні діячі засудили вчинок Орбана. Румунський депутат Європарламенту Алін Мітуца у колишньому Твіттері закликав до ізоляції держави на міжнародній арені та накладання жорстких санкцій проти В. Орбана: «Це ревізіоністський жест, який ставить Орбана поруч із Путіним, який також мріє про зміни кордонів. Лідери ЄС у Європейській раді мають накласти санкції та ізолювати їх» [7].

27 червня 2024 року було оприлюднено 11 вимог Орбана щодо захисту нацменшин в обмін на підтримання Угорщиною початку переговорів про вступ України в Європейський Союз. Вимоги угорського уряду передбачають «визнання усього Закарпаття

«традиційно угорським». Йдеться про визнання Україною «угорськими» усіх населених пунктів Закарпаття, навіть тих, у яких угорці історично не проживали [8].

Від початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну, Угорщина дотримується політики блокування євроінтеграції України. Будапешт неодноразово перешкодив наданню європейською допомогою Києву. У травні 2023 року Угорщина заблокувала допомогу ЄС Україні у розмірі 500 мільйонів євро через, як заявив міністр закордонних справ Петер Сярто, «дедалі войовничішу» позицію Києва [9]. У грудні 2023 року В. Орбан ветоував європідтримку України в розмірі 50 млрд євро.

В основі сучасної зовнішньої політики Угорщини – фінансово-економічний шантаж Європейського Союзу, прагнення балансувати між ЄС та РФ. Будапешт використовує українське питання, як засіб шантажу Європейських структур. Ще у 2018 році Європарламент запровадив дисциплінарні санкції проти Угорщини та звинуватив уряд В. Орбана у порушенні демократичних цінностей та принципів ЄС, засуджуючи його авторитарну політику як лідера партії «Фідес». Євросоюз заблокував більшу частину (близько 7,5 млрд євро) регіональної допомоги країні через проблеми з верховенством права та захистом прав людини в Угорщині. З цієї ж причини Європейський Союз заблокував 22 млрд. євро виплат Угорщині з Фонду згуртованості. Для Угорщини таке рішення стало болісним, адже країна є найбільшим бенефіціаром бюджету ЄС у відсотках від валового національного доходу [10]. В умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни Будапешт застосовує політику блокування європейських ініціатив допомоги й підтримки України, як засіб зняття обмежень та отримання подальших фінансово-економічних привілеїв від ЄС. Як приклад – бойкотування прем'єр-міністром Угорщини голосування щодо початку переговорів з Україною про вступ в ЄС (14 грудня 2023 року). Угорщина дещо послабила свій тиск лише після розблокування Європейською комісією 10 млрд. євро фінансової допомоги для Угорщини.

1 липня 2024 року Угорщина розпочала своє головування у Раді Європейського Союзу, що передбачає участь держави у засіданнях міністрів та самітах ЄС, а також, представлення інших країни-членів у переговорах із Європарламентом та Єврокомісією. Згідно з регламентом, головуєча країна зобов'язана презентувати законодавчі ініціативи в Євросоюзі; виступати «об'єктивним, справедливим посередником» між країнами-членами, дотримуватись нейтральної позиції та діяти всупереч власним національним інтересам.

Більшість європарламентарів висловили занепокоєння та сумніви щодо спроможності Угорщини дотримуватись принципів та засад справедливого головування у Раді Європейського Союзу. Речник МЗС ФРН Себастьян Фішер на брифінгу для журналістів й політиків заявив, що попри нетривалий термін головування Угорщини у Раді ЄС, Європейським та Євроатлантичним політичним структурам уже завдано шкоди. Себастьян Фішер додав, що Угорщина, як головуєчий суб'єкт у Раді Європи не має права перевищувати свої повноваження й діяти від імені ЄС, оскільки це – компетенція Президента Європейської ради. Головування Угорщини у Раді Європейського Союзу не підтримують держави Північноатлантичного Альянсу. Швеція, Данія, Фінляндія, Естонія, Литва, Латвія, Польща заявили про блокування та бойкотування міністерських зустрічей ЄС на період головування Угорщини. Такий протест держав зумовлений антиєвропейською та антиукраїнською позицією й політикою Угорщини, зокрема, – проведенням переговорів В. Орбана з Путіним та візитом угорського прем'єр-міністра у Пекін [11].

Угорське головування в Раді ЄС може мати негативний вплив на реалізацію євроінтеграційного вектору у зовнішній політиці України та гальмувати переговори про вступ України до Євросоюзу. Крім того, головування Угорщини в Раді ЄС матиме негативні

наслідки також і для кліматичної політики Євросоюзу. Насамперед, це стосується визначення цілей на 2030 рік, які мають стати проміжними на шляху до кліматичної нейтральності 2050 року [11]. Однак, не варто переоцінювати впливовість країни, що головує у Раді Євросоюзу. Адже, переважна більшість законодавчих ініціатив та законопроектів надходить від Єврокомісії та ухвалюється виключно країнами-членами ЄС та Європарламентом. Тому заяви Орбана і його «миротворчі місії» є провокаційними, декларативними й популістськими та не мають суттєвого впливу на ситуацію у регіоні та на функціонування й політику ЄС.

Сучасну зовнішню політику Угорщини можна охарактеризувати як «маятникову» у спробі балансування між ЄС та Росією. З одного боку, Угорщина залишається членом Європейського Союзу й зацікавлена в отриманні фінансової допомоги від ЄС, а з іншого – усе більше залежить від політики рф (зокрема, в енергетичній та паливно-енергетичній сферах). Згідно з офіційними даними Центрального статистичного управління Угорщини, енергетична залежність держави зросла з 53% у 2021 році до 64% у 2022 році. Проблема постачання енергоресурсів є актуальним питанням для Угорщини і, значною мірою, визначає засади й стратегії її зовнішньої політики, та, зокрема проросійський вектор держави [12, с. 14]. Економічна співпраця між рф та Угорщиною залишається доволі активною та результативною. Так, у січні 2022 р. Росія експортувала в Угорщину товарів на 786 млн дол. та імпортувала на 157 млн дол., внаслідок чого позитивне сальдо торговельного балансу становило 629 млн. дол. Пріоритетну роль в угорсько-російських відносинах відіграє енергетичне питання, зокрема, постачання природного газу та нафти. Це – проекти з розширення газового транзиту, а також угоди щодо зберігання газу. Угорщина отримує 70% своєї нафти з Росії, а частка російського газу в загальному споживанні країни складає 65% [13, с. 42-43]. У червні 2022 року Європейський Союз ухвалив черговий пакет санкцій проти рф, в основі якого – ембарго на імпорт російської нафти.

На сьогоднішній день Угорщина залишається єдиною країною, де рф продовжує встановлювати атомні електростанції. На зустрічі Орбана з Путіним у Пекіні 17 жовтня 2023 року обговорювались питання блокування європейської інтеграції України в обмін на знижки ціни російської нафти та залучення 12 млрд. євро російських інвестицій у будівництво в Угорщині нових енергоблоків АЕС «Пакш-2» (єдиної АЕС в Угорщині, що функціонує з 1982 р.). Проєкт фінансується росією й здійснюється під керівництвом «Росатома» [3, с. 354].

Доктор філософії, історик Стефано Боттоні у телеканалі FREEDOM висловив свою позицію щодо сучасної політики Угорщини: «Зараз значна частина угорської політичної еліти здійснює «політичне самогубство», аналогічне, як у часи Першої й Другої світових війн. Угорщина зазнає суттєвого впливу, енергетичного тиску й шантажу зі сторони рф, що визначає особливості її зовнішньої політики, стратегії та тактики на міжнародній арені» [14].

Чинну політику сучасної Угорщини засуджує більшість європейських країн (за виключенням Словаччини). Дії Будапешта отримали негативну оцінку провідних країн світу. Гостро засуджує політику, яку проводить В. Орбан, і угорська опозиція, яка є повністю солідарною з Україною. Вторгнення Росії в Україну опозиційні сили порівнюють з Угорською революцією 1956 року, коли російські танки заїхали в Будапешт. Представники ліберальних та соціал-демократичних партій Угорщини критикують позиції та принципи партії «Фідес» та наголошують: «Угорщина не є незалежною країною: Віктор Орбан зробив її повністю залежною від росії (зокрема, в енергетичній сфері). Прикриваючись гаслом «ми не будемо колонією», він реалізував прямо протилежне: Угорщина є залежною

від російського газу, «прикута» до Росії високими кредитами; У Будапешті функціонує російський банк; угорські ЗМІ стали джерелом поширення російської пропаганди», – цитата з сайту опозиційного Руху «Momentum» [15].

Позиції та оцінки політичних сил Угорщини, залежно від ідейних засад, суттєво відрізняються. Так, Угорська права партія «Jobbik», яка протягом 19 років змінила політичну позицію з проросійської на позицію різкого засудження стратегій рф, активно критикує політику Орбана: «І поки інші 26 країн ЄС, затамувавши подих, дивляться, що відбувається в Україні, і підтримують жертв агресії, Орбан відверто пропагує кремлівську дезінформацію та активізує двостороннє російсько-угорське партнерство [16]. Натомість, ультраправа партія «Наша Батьківщина», яка є союзником партії «Фідес» на політичній арені, дотримується проросійських позицій та є прихильником загарбницької експансіоністської політики росії, а політику України вважає антиугорською, що виявляється в обмеженні прав угорців, які знаходяться поза межами держави.

Висновки. Сучасна зовнішня політика Угорщини в умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни, зазнала трансформацій та зміни пріоритетів. Зовнішньополітичні стратегії держави спрямовані на реалізацію східного та проросійського векторів, розвиток подальшої співпраці з рф, що зумовлено значною фінансово-економічною та енергетичною залежністю від Москви, раціональним прагненням зберегти стабільні відносини з російською федерацією (водночас, зберігаючи фінансову підтримку ЄС), а також реалізацією ідеї відродження «Великої Угорщини», що співзвучно з ідейними засадами політики Путіна. Політика Будапешту щодо захисту угорської нацменшини за кордоном стала інструментом та механізмом презентації образу «Великої Угорщини». В умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни загострились і українсько-угорські відносини. Сучасна політика Угорщини щодо України характеризується опозиційністю, агресивністю, що загострює конфронтацію у відносинах двох держав. Угорщина активно протидіє європейським ініціативам щодо підтримки України у російсько-українській війні, блокує та гальмує ініціативи військово-технічної та гуманітарної допомоги; протидіє вступу України у Європейські та Євроатлантичні структури.

Позиціонування Угорщини на міжнародній арені, її зовнішньополітичні стратегії, інтереси й пріоритети суперечать європейським цінностям, демократичним принципам та політиці держав західної Європи, країн ЄС та НАТО. Політика Будапешту в умовах геополітичних та безпекових викликів російсько-української війни дестабілізує європейську та світову системи безпеки, суперечить безпековим й оборонним стратегіям Європейського Союзу, Північноатлантичного Альянсу та є загрозою стабільності і безпеки європейського регіону.

Список використаної літератури

1. Давимука О. Актуальні питання реалізації зовнішньої політики Угорщини. *Вісник Львівського університету. Серія філос.-політолог. студії.* 2020. Випуск 32, с. 95-101. URL: http://fps-visnyk.lnu.lviv.ua/archive/32_2020/15.pdf
2. Герасимчук С., Максак Г. Історія відносин Україна-Угорщина як динаміка та зміст політичного діалогу. *Рада зовнішньої політики «Українська призма».* URL: <https://prismua.org/wp-content/uploads/2020/02/Istoriya-vidnosyn-Ukrayina-Ugorshhyna-yak-dynamikata-zmist-politychnogo-dialogu.pdf>
3. Щербак М. Угорська політика протидії євроінтеграції України й реалізації європейських ініціатив та військово-гуманітарних проєктів у російсько-українській війні (2022-2024рр.). Актуальні проблеми міжнародних відносин та зовнішньої політики:

- зб. Матер. XI Всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Львів, 28 березня 2024 р.). Львів: Національний університет «Львівська політехніка». С. 352-356.
4. Ерман Г. «Три удари у спину»: в чому Угорщина звинувачує Україну. *BBC News Україна*. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-43898566>
 5. About Hungary. Prime Minister Viktor Orbán's statement on Facebook following a meeting of the National Security Operational Group. URL: <https://abouthungary.hu/speeches-and-remarks/prime-minister-viktor-orbans-statement-on-facebook-following-a-meeting-of-the-national-security-operational-group>
 6. Слово і Діло. Війна в Україні: як офіційний Будапешт дистанціюється від підтримки Києва. URL: <https://www.slovoidilo.ua/2022/12/09/infografika/polityka/vijna-ukrayini-yak-oficijnyj-budapesht-dystancziuyetsya-pidtrymky-kyueva>
 7. BBC News Україна. «Гидота і гній». Як Україна та інші держави реагують на Орбана з шарфом "Великої Угорщини". URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-63717690>
 8. Русин М. Угорщина вимагає визнати усе Закарпаття «традиційно угорським»: що відомо. Суспільне Ужгород. URL: <https://suspilne.media/uzhhorod/777769-ugorsina-vimagae-viznati-use-zakarpatta-tradicijno-ugorskim-so-vidomo/>
 9. Simon Z. Hungary to Block Further EU Aid to Ukraine, Minister Says. *Bloomberg*. URL: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2023-05-17/hungary-to-block-further-eu-aid-to-ukraine-minister-says>
 10. Баштовий Д. Нічого особистого, лише гроші: як і чому Угорщина блокує євроінтеграцію України. *Європейська правда*. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2023/11/28/7174373/>
 11. Джойнер Е. Угорщина на чолі ЄС: чого очікувати від її головування. *DW*. URL: <https://www.dw.com/uk/ugorsina-na-coli-es-cogo-ocikuvati-vid-ii-golovuvanna/a-69469190>
 12. Durakçay F. A. Hungary's position on the Russia-Ukraine war and its implications for cooperation in the Visegrad Group. *Eurasian Research Journal*. 2023. Vol. 5, No. 4, pp. 7-26. URL: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/3511630>
 13. Ткач Д. Угорсько-російські економічні відносини на сучасному етапі. *Вчені записки університету «Крок»*. 2024. Vol. 73. Is. 1. P. 40-46. URL: <https://snku.krok.edu.ua/index.php/vcheni-zapiski-universitetu-krok/article/view/709/691>
 14. Головчак Х. Історик пояснив, чому Угорщина стала союзницею РФ. *TCH*. URL: <https://tsn.ua/svit/istorik-poyasniv-chomu-ugorschina-stala-soyuzniceyu-rf-2482561.html>
 15. Momentum. Fidesz.ru: így épült ki az orosz befolyás Magyarországon. URL: https://momentum.hu/fidesz-ru-igy-epult-ki-az-orosz-befolyas-magyarorszagon/page/2/?et_blog
 16. Gyöngyösi Márton. Euro or ruble? – Hungary chooses – the weekly 90. URL: <https://www.gyongyosimarton.com/2022/04/02/euro-or-ruble-hungary-chooses-the-weekly-90/>

HUNGARY'S FOREIGN POLICY STRATEGIES AND PRIORITIES IN THE CONTEXT OF GEOPOLITICAL AND SECURITY CHALLENGES OF THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR: FEATURES AND TRANSFORMATION

Ulyana Ilynska, Maksym Shcherbak

*Lviv Polytechnic National University,
Institute of Humanities and Social Sciences,
Department of Political Science and International Relations
S. Bandera Str., 12, 79013, Lviv, Ukraine*

The article examines the peculiarities and transformation of Hungary's foreign policy strategies and priorities in the context of the geopolitical and security challenges of the Russian-Ukrainian war. The

author analyzes the features of formation, specifics and trends in the development of Ukrainian-Hungarian relations in the XXI century. The factors that led to the confrontation and destabilisation of Ukrainian-Hungarian relations and determined the opposition and aggressiveness of Hungary's foreign policy towards Ukraine in the context of the Russian-Ukrainian war (2014-2024) are studied.

The author identifies the activity and dynamism in the implementation of the eastern vector of Hungary's foreign policy and emphasises the pro-Russian interests of the state. It is proven that the peculiarities of Hungary's positioning, its foreign policy strategies, pro-Russian positions and priorities are caused and determined by its significant financial and energy dependence on Moscow, a rational desire to maintain stable relations with the Russian Federation, ensuring support for the Hungarian minority abroad, as well as the implementation of the idea of reviving the 'Great Hungary'.

The article proves that Hungary's position towards Ukraine in the context of a full-scale war is openly oppositional and aggressive. The contradiction of Hungary's foreign policy strategies and priorities with European values and democratic principles is identified. The author emphasises that Budapest's policy in the context of the geopolitical and security challenges of the Russian-Ukrainian war destabilises the European security system, contradicts the security and defence strategies of the European Union and the North Atlantic Alliance, and is a threat to the stability and security of the region.

Key words: Hungary's foreign policy; Hungary's foreign policy strategies and priorities; transformation of Hungary's foreign policy strategies and priorities; Ukrainian-Hungarian relations; European strategies and initiatives to support Ukraine.